

૬૧
ધૃત ધાત

અનુવાદક અને પ્રસિદ્ધકર્તા
મોહનદાસ જૂના ગણેશભટ્ટ
અટીકર નૃસિંહભાઈ
અમરાવતી, ૧૯૨૪—મરાઠીવાણી

૨૫ મી ૧૨

૧૯૨૪

—

જિલ્લો ૧

અમરાવતી પાલિકાના નામે

૧૦ મનદેવ સંસ્થાના નામે

આતીલાલ ગણપતભાઈના નામે

શ્રી મનચાર આના આપકા માટે, ૨૫ મન

અર્પણ પત્રિકા

અમદાવાદ
૧૯૨૪
૩૧/૧૨/૨૪

માઃ માનવતા મુરબી,
અતિ બહાલા શિર છત્ર પુજ્ય પિતાશ્રી
મૌલાના હાજી મૌલવી શમશુદીન ઉદે
હાજીમીયાં બીન મૌલાના હાજી મૌલવી
મોહમ્મદમીયા નકશબંદી.

આપ પિતાશ્રીએ તાબેદારને કેળવણી જેવા
અમૃત દ્રવ્ય અળાડી આપની ન પુણ્ય કેવળ અદ
કરી છે અને હજી પણ પેતાના અબુદ નદમની
વકફીયત લાભે લાભે આપી રહ્યા છે તે ઉપરાંત
આપ દીને મોહમ્મદીની મારી લાગણી બગ દિલથી
ધરવં છે વળી આપ અગ્ની, કાન્ની મહાન
મુન્શીના અગ્નિ અભ્યાનો હોઈ તેના આધારે તમામ
લોકોને કાયદો પહોંચાડવાને આપ મહા તત્પર રહ્યા
છે આપની અબકતી કારકિર્દીની માનભરી ચાલમા
આ નાનકડું પુસ્તક માગ બગ અત કલ્પની પ્રવર્તી
લાગણી આવે આપને અર્પણ કેટલું છું

હું છું વાગવો અદના પુત્ર

મોહમ્મદ ખમ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

ગજરાતી કૉપીગ્રાફી વિભાગ

અનુક્રમાંક ૧૧૮-૨૪ ગ્રંથક

પુસ્તકનું નામ ૧૧૮૫૮૫

વિષય ૨૪૪૩૫૭.૩૫૭૨

તમહીદ.

ખુદાની તારીફ અને તેના બગડેલ મુસલમાન દુરુદ પઢીને નારા મુસલમાન લાઇએને લાલ અને તરકકીનો બેદ ખુદશેડી કરી સમજાવવાની ગરજથી અદબ સાથે અરજ કરે છું, કે મારે લખાણ અમરતોતમમાં “હુત છાત” નામની ચોપડી પ્રગટ થએલીનું અનુવાદ છે, અને ઇમલામી ભાઈ-ભાઈએને ધ ધા રોજગારમાં મદદ કરી દરેક પ્રકારે લાભ આપીને બીજી ડોમમાં પૈસો બરબાદ થતા અડકાવવાના હેતુથી છે, તેને ધ્યાનમાં લેશે. વળી ગુજરાતના મુસલમાન ડોમને ઘણો ભાગ ઉર્દુ પઢી શકતો નથી, અને ઉર્દુ ભાષા ગુજરાતી અક્ષરોમાં લખેલી હોય તો, પણ ઘણી વાર સમજણ નથી પડતી, બલકે ખોટી મતલબ થઈ પડે છે કેમકે ગુજરાતી અક્ષરોમાં ઉર્દુ ભાષા બરાબર નથી લખાતી, વળી મારો હેતુ એક આમ રીતે પઠિતકનો ધ્યાન ખેંચવાનો છે, મારે ગુજરાતી ઉર્દુ આમેજ ભાષામાં અનુવાદ કરે છું મારા લખાણમાં ભુલચુક હોય તો હું ગુજરાતીમાંની ખરી મતલબ બ્યાલમાં લેવા અરજ છે

લી ખાદિમ

મોહમદખુખ નકશાખંદી

સુઈગરાની પોળ અમદાવાદ.

મુસલિમ.

એા મુસલિમે ખેદાર જહાકોલી જગાદે,
 જો આગ તે એ દીલ મે હે હર દીલમે લગાદે
 પ્રીત નકશએ તવહીદ જમાને કો દિખાદે,
 ખુદ ખાને એ અમનામ કી તસવીર મિટાદે
 હે દેખ મિયા મુખહે હિદાયત કી તુમાવા,
 એક બાગસે સોતી હુઈ ખમતી કો જગાદે,
 ભટકે હુએ લોગો કો ગહે રાસ્ત દિખાકર,
 દીવાના ખમે જુદે પય બર કા ખતાફે
 ગળ શઓકમે તુ વિદે જુબા અદલાહો અદલાહ,
 હર કલ્મપે ઇમનામકા એક મિકા મિટાદે.
 આલમકો દિખા જલવએ અબલાકે પય બર
 એર અહદે અખુબકરો ઉમર યાદ દિલાદે
 હર તાલિમે મવલાકો ખુમિસ્તાને અલીસે,
 એક જામે લબાલબ મએ ઈરકાકા પિલાદે,
 કુછ ખઓફ નકર યઆમિમોક દલાહો મિનન્ન ન,
 બદોકો ખુદાવદ કે અહકામ સુનાદે,
 ફિર પહન ખિગહીમ કે ઇબલામકા જામા,

ચોર આનિગે નમરૂદ કે શોઅલોકો બુતદ
 તવહીદે ઠલાહીત્રી કીએચલ તુ મુનારી,
 તવપ્રીકે અમલ તુમકો જહાતકેડે ખુદા ન
 દરકાર નહી અજરે ફવલાદ કે જવહર,
 તલવારકો મત રગે બુસુમતમે જિલાદ,
 તવહીદે ગિસાલત કે દલાએલકો અયા કર
 ખાનિલકો મિટા ચોર હકીકતકો અયાદર,

ધુતધાત.

ધુતધાત એટલે શુ ! અમે કોઈ માણસને પાતાની પાસે બેસવા દઈએ નહિ, અગર બેસે તો તેને ઉડાવી મુકીએ અને પાતાની સાથે મળીને જાણા પીણા દઈએ નહિ. એવા દુર રહેવાને હીંદુઓ ધુત કહે છે એ શબ્દનો ખરો અર્થ તો હિંદુઓનો રીવાજ છે જેમકે હિંદુ સ્વામી સુવત્સ અને હેઝના દીવસોમા ઘણું કરીને ધુતની વખત પાળતી કરે છે, જ્યાં સુધી હેઝનો અમર અને નીકામનો નીશાન રહે છે, તે વખત સુધી જાણા પીવાની તમાન ચીજો અને પહેરવા એવવાના તમામ લુગડા લગ્નાથી દુર રહે છે શીતાકાત કે કોઈ એને હાથ પણ લગાડી શકે ! છેટે બેઠીને દહાડા નુબરે છે અને મુઠું પણ બુદ્ધીજ રહે છે જાણા પીવાના વાનખો બુદ્ધ કરી દેવાય છે, આ વખતે તે ચોગ્ત જાણે તત્તનાપાક મળાય છે આવી વાલતમા જે ચીજ તેને અંતે તે પણ તત્તજ નાપાક થઈ જાય છે એવીજ રીતે જ્યારે કોઈ હિંદુ નરી જાય છે, ગમે તો તે ચોગ્ત હોય કે મરદ ઘરડો હોય કે બુવાન ત્યારે તેના તમામ નજીકના સગાવહાલા ક્રિયા વ મ મુખી આમરીતે બેસવા ઉઠવા અને જાણા પીવાથી બુદ્ધ કરી દેવાય છે, હશે હમારે તો આ કેકાણે તેવી જાતની ધુતધાતથી કામ નથી અમે તો તે મનહુસ ધુત વિંચ લખીશું

કે જે અમે મહેન્ટ મુસલમાનોની સાથે વર્તનામા આવે છે, જેથી અમને અનહદ નુકસાન પહોંચી શકે છે

અમારી છુતછાત—છુતછાતનું બચાવ અમે આ લખાણમા કરવા ધારીએ છીએ, એ વ્યાજબી છે કે તેનો કોઈ તાબલો બુલાસાની ગરજથી અગર કરી દેએ કે તેના આક્રમક લખાણથી દરેક માણસ જેને અદલાઉતઆલાએ ઈન્સાની હુમલો અને મજહૂબી અથવા અબલાકી ગયગતમાથી સારો ભાગ ઇનાયત કરેલો છે, તે પોતાની બનતી કોશીશ પોતાની આબરૂ અને ધન દોલત સભાળવાની કોઈ વ્યવસ્થા રીત કરી શકે

મુઘલ વખત આપને હિંદુ દુકાનદારો પાસેથી કાંઈ ખરીદવાનો વખત મળ્યો હશે એ લોકો જ્યારે કાંઈ મુસલમાન સાથે આપ લે કરે છે, તો ખાવા પીવાની વીજેમાથી જેમકે મીઠાઈ, દુધ, દહીં શગળ, શીરો વગેરે વીજે મુસલમાન પ્રસન્નતા હાથ મુઘી આવેતીથી પહોંચાડવામા આવે છે. પહેલા તો બિચારા મુસલમાનને દુર રહેવાની હિંદાવત થાય છે, તેમા એ વાતનો જરા પણ ખીયાલ રાખવામા નથી આવતો કે તે મુસલમાન કયા દરજ્જાનો છે ઈજ્જત આબરૂનો પણ ખીયાલ નથી હોતો, અથવા ધ્યાના સાદ્દ હોવાને પણ નથી ગણતા કકત મુસલમાન હોવાજ તે બચારને માટે બચ છે, જ્યારે તે બે આબરૂ દેક અમારની નેડે દુર

રહીને પઈએ આપે છે તો તે પઈસા પણ ઘણું કરીને
હાથના નથી લેવાતા કાઈ ચીજ પર લેવાય છે
સખત ખીચાલ ગળવામા આવે છે કે આપવા લેવામા
મુસલમાનનો હાથ કયાએ અડી જાય નહિ પઈસા લીધા
પછી ગમે તેવી સારી નહારી ચીજ વ્યાજખી લાગ્યું તો તોલ
કરીને દુરથી ૨ કી દીધી કોઈ વખત તો વાગી અને નકામી
હોવાને લીધે તે ચીજો વ્યર્થ ૨ કી દેવામા આવે છે એ
સ્ત્રીક્રમા મુસલમાન ચમાર ઢેઢ અને કુતંગ વગેરે નાપાક
જનવગે બરાબર છે

વાગી અથવા મરેલી ચીજ જો ડરી પાછી આપવા
ચાહે તો તે નથી આપી શકતા એટલા માટે ૨ કી દેવી
પડે છે

કેટલાક હિંદુ દેવતાએ એવા કામને માટ કોઈલોઠાની
ડડલી અથવા વાસણો વિગેરે ખાત કરી ગળેલા છે અને તે-
માજ માગેલી ચીજ પણ મુકીને ઉપરથી નાખે છે એક
પ્રજાની દોષ્ટે પોતાના એક પુસ્તકમા લખ્યું છે કે મેં એક
વર્ષને પોતાની આખે જોયું છે કે તે, જલીલ કોમની નાકી
પણ લોઠાના ચીપીઆથી મુલાહેજા રૂમાવતા હતા, એ
સઘળું એટલાજ માટે થાય છે કે કોઈ મલેચ્છ હયા ફરોશ
મુસલમાનનું લુગડું અથવા શરીરનો કોઈ ભાગ હિંદુ
મહાત્માને અડી જાય નહિ,

કદી એમ પણ જોગમા આવ્યું છે કે કોઈ સુરેદ પાશાકે આખો આખરૂદાર નેકે જાળત મુસલમાન કોઈ હિંદુની દુકાને બેસેલો હોય અને તેવામા જો કદી તે હિંદુ દુકાનદારની કેટલી પાણી અથવા દમડીની કે પર્જસાની ખાવાનીજ આવી જાય તો પછી તે મુસલમાનની સવળી આખરૂ પાણી ડગવામા ડગુ ખાકી રાખતુ નથી, પહેલા તો એવી કેશીશ કરવામા આવે છે કે તે મલેચ મુસલમાન ને દુકાન પરથી ઉતારીને પાણીનો છુટ ભરવો અથવા દમડીના પકોડા ખાવામા આવે અને જો કદી કોઈ અકલના આધળા પણ ગાડના પુગ મુસલમાનથી કાઈ મતલબ કે આશા છે, તો પછી પેલા હિંદુ મહાત્માઓ પોતાની તળીયતને મજબુર કરીને દુકાનથી ઉતરીને પાણી પીલે છે, ને પછી પોતાના કામમા લાગી જાય છે

હિંદુ ઓગ્તોને પણ કેટલીક વાર જાળરમા ચાલતા ફરતા જોયું હશે તે ભાયડાઓ ફરતા વળી વધારે સાવચેતીનો ખીયાલ રાખે કે, તે એટલે સુધી કે જાળરમા ચાલી જતી હોય તો પોતાના જાળકો ખચ્યાઓને મુસલમાનોથી ખચવા અને અડવાની ડગલે ડગલે મનાઈ કરતી જાય કે, અને જો કદી કોઈ નાના મોટા મુસલમાનનાં અડી જાય, તો પછી તેની ખચારાની મોકાણ એકરો જાણો તે જાળકને અને લાખો કરોડો જાણો તે મુસલમાનને સલજાવીને દીલ ઠંડુ કરવામા આવે છે

શીખામણુ લેવા લાયક દાખલો—એક વાર એક
 હિંદુ ઓગતે પોતાના નાની વયના બચ્ચાને ખાવા માટે
 બીસકુટ આપ્યા તે બે સમજ બચ્ચુ તે બીસકુટ લઈને
 ઘરમાથી બહાર ગયુ એવામા એક કુકતરો ત્યા આવ્યો
 બનવાકાળ તે બચ્ચાના હાથમાથી બીસકુટ જમીનપર પડી
 ગ, એટલે તે કુતરો ઉપાડીને ચાલતો થયો બચ્ચુ તો શોચ
 બંદો કરવા લાગ્યુ કે માડી કુતરો બીસકુટ લઈ ગયો, ના
 મચ્ચાની માયાના લાંબે બીસકુટ બીસકુટ કરતી નામતા જતા
 કુતરા પાછળ દોડી, ઓગતની બેચેની દેખીને એક મુસલમાન
 બચ્ચાને દયા આવી એટલે તરતજ કુતરાની પછાડી જઈને
 બીસકુટ છોડાવ્યુ હંમણુ જમીન પર પડ્યુ નહોતુ કે
 ઓગતે શોર બકોર કરવા માડ્યો કે છોકરા બીસકુટને
 અડીશ નહિ મુસલમાન છોકરાએ કાથનો લગાડ્યો નહિ
 પણ કહેવા લાગ્યો કે કુતરાના મોડાથી નાપાક ન થયો
 તે શુ મારા અડવાથી બગળ થઈ જશે ! ઓગત બોલી કે
 હા છોકરા અમારો હિંદુ ધર્મ ઘણો કાચો છે અમે લોકો
 ટેડ ચમાર અને મુસલમાનના હાથનો નથી ખાઈ શકતા
 આથી અમારો ધર્મ બગળ થઈ જાય છે, કુતરા ખલાડાના
 અડવાથી તો દોશ પ્રાપ્ત થતો નથી, કેમકે એ જનાવરો
 દરબતે અમારા ઘરમા આવતા જતા રહે છે, એઓથી
 છુતછાત રાખીએ તો અમારૂં જીવન મુશકેલ છે વળી એક

ખીજી વાત પણ છે કે જેના લીધે અમે લોકો તેનાથી
છુતછાત એટલી બધી નથી ગળતા.

અમારા ધર્મના પુનઃકોમા લખ્યું છે, કે જે લોંગ
ખોટા કામ કરે છે તે મનુષ્ય જીવન છોડીને પણ જીવનમાં
આપ્યા બચ છે ઈશ્વર જાણે આ કુતંગ ખીલાડા જે દર-
બદર માર્યા માર્યા ફરે તે કોણ છે? કોણ જાણે કે કોઈ
વેળાએ એ લોકો સતી, પડિત ગ્રાહ્યણ અથવા અમાર
માખાપ ખેનલાઈ હોય, છોકરા અમને આ વશુઓથી વિચાર
કરવાની અમને કશીપણ હિદાયત નથી પણ હા મલેરછો
(મુસલમાન) થી બચવા અને તેમના હાથ લાગેલી ચીજો
ખાવાની મળત મનાઈ પુણતા આવ્યા છીએ છોકરો આવી
નવાઈ ભરેલી વાતો શરમથી માલખીને ચાલતો થયો જેવી
રીતે મારી અને લાભકારક રીતરીવાજથી બે સમજ અને
નનાદાન માણ્યો નુકસાન ઉડાવે છે અને તકલીફ સહન
કરે છે ખીલકુલ તેવીજ રીતે કોઈ વખત નાશાએસતા અને
ખરાબ રીતરીવાજથી કેટલાક નસીબદાર અને નેક ફીતરત
માણ્યો લાભ ઉડાવે છે અને ફાયદો લે છે છુત છાત
રીવાજ એમાં શક નથી કે માણસ જાતીને માટે એક બે
હદ શરમ ભરેલો અને નાશકારક છે પણ એક પ બધી ફોસ્ત
લખે છે કે ખુદાના મોગન છે એજ ખગળ રીવાજ પાક
ઈસ્લામનો મને રસ્તો દેખાડ્યો છે-

તે પબ્બી દોસ્ત લખે છે કે હું જ્યારે શુભઆખાદ
ના જીલ્લામાં ખેડપુરની ગવરમેટ સ્કુલમાં હતો ત્યારનો
એક બનાવ મને સારી પેઠે યાદ છે કે હું પાતાની કલાસના
છોકરાઓ સાથે સ્વીવાગના દીવસે આદત પ્રમાણે ખેલતો હતો.
છોકરાઓમાં હિંદુઓ પણ હતા, અને મુસલમાનો પણ હતા.
એક મુસલમાન છોકરાના હાથમાં વામડી હતી કે જેના
ઝાગણથી રેશમી કુમતાવાળી સોય મોઢેથી કુકવાથી બીજાને
જઠ લાગતી હતી સોય ચુબવાથી તેને તકલીફ થતી તેણે
વામડીમાં સોય નાખી કે તરતજ મેં જલદીથી બીજે છોકરી
કુક મારીને તે સાય પાછી મારી દીધી, મેં તે વાસડીને
મોઢુ લગાડયું હતું કે મારા બીજા સાર્થી છોકરાઓએ
તરતજ શોર મચાવી દીધો કે રામચંદ્ર બ્રહ્મ થઈ ગયો, થતા
થતા તે બખર માગ માળાપને પહોંચી એટલે હું જ્યાં
વેગ ગયો ત્યાં મારી માએ અદર આવવા દીધો નહિ
એટલામાં માગ બાપા પણ આવ્યા અને તેજ વખતે પડિત
હેમગજ સાહેબની પાસે લઈ ગયા પડિત સાહેબને તમામ
વાતથી વાકેફ કર્યા, તે પડિત સાહેબ તમામ વાત સાંભ
ળીને નીચે પ્રમાણે કહેલા લાગ્યા

પડિતજી—રામચંદ્ર ! સાબળો, તમે જે કામ કર્યું
છે તે બહુજ ખોટો છે હવે પછી એવું ન કરવા વચન આપો
એટલે હું તમને શુદ્ધ (ચાખ્યા) કરાવી દઉં જે હવે પછી

કોઈ મુસલમાનની અડવી ચીજને મોઢુ લગાડશે તો પછી
ગંગા જલુ પડશે આ વળતે પચગુલી અથવા પદર
દિવસના વૃત (રોજ) રાખવાથી તમે ગુદ થઈ શકો છો
તમે પચગુલી પીશો કે પદર દિવસના વૃત ગળશો !

હું—મહારાજ ! હું પચગુલી પીવાને તયાર છું
પદર દિવસ વૃત રાખી શકીશ નહિ કેમકે મખત
ગરમીના દિવસ છે એ તો ક્રમારો કે પચગુલી કોને
કહે છે !

પડિતજી—ગંગાજળ, દહી ગાયનો ગોખર અને
ગાયનો મૂત્ર અને પતાસા એ પાચ ચીજોને મેળવીને પચ-
ગુલી કહે છે એનો એક જલામ પીસો અને ચાટ્યા બચ્ચો,
પણ હવે પછી એવું કરશો નહિ

હું—પડિતજી મહારાજ ! હું સખત તાબુખીમા છું
કે ખડારની ખાબુ કુંકે મારવાથી તો હું અશુદ્ધ (નાપાક)
થઈ ગયો, અને આવી ગલીચ નાપાક ચીજો પીવાથી કેવી
રીતે શુદ્ધ થઈ જઈશ ? એથી તો એજ સાર છે કે હું પદર
દિવસ વૃત (રોજ) રાખું

પછી પડિતજી સાહેબે મને ઉલટ ચીધું સમજાવ્યું
પણ મને સમજ પડી નહિ છેવટે હું વૃત (રોજ)
રાખવાને તયાર થઈ !યો એટલે માઆપે મને પુરા પદર
દિવસ મુધી પોતાના ખાણપાનથી દુર રાખ્યો પણ મારા

હિલમા એ વાતચીતે એવી કાઠ બેચેની પેદા કરી દીધી, કે સત્યતા અને અસત્યતા કયા ધર્મમા છે ! તે તજવીજ કરવી અને એ વાત મને ઘણી નવાઈ ભરેલી જણાઈ કે એક નાધારણ વાત કે જેનાથી કોઈ જાતનો નુકશાન નથી છતાં નાપાક બતાવવામા આવે છે અને ગોખર અને ગાયનો મુત્ર એવો પાક સમજવામા આવે છે, કે તેનાથી નાપાકી દુર કરવાને માટે માણસને બવગવવાની ફરજ પાડવામા આવે છે એ તજવીજમા નો પડયો, પણ તેનું પરિણામ એ ગાયનું કે ડું એકલોજ નહિ બલકે મારી માથે ઘણા સ્વદેગી હિંદુ બાઈઓ હિંદુ ધર્મને તજી દઈને ખુદાની ઈનાયતથી હવે મુમલમાન છે અલ્લહમ્દે લીલાહે અલા બલીક

એવી જાતના બીજા હજારો દાખલા છે, કે જે દરેકજ બજારમા આપ જોતા હશે એટલા માટે હવે વધારે બયાન કરવાની જરૂર નથી

બરખાના અગર કરમસ્ત ચકહરંદ્ર બચ્ચન

છુતછાતની શરૂઆત—બરી રીતે ડાઘ પણ કહી નથી શકતો કે હિંદુસ્તાનના હિંદુઓમા છુતછાતનો રીવાજ મુમલમાનોના આવવા પહેલાં મવજુદ હતો અથવા મુશલમાનોના આવવાથી એ રીવાજ થયો અથવા કોઈ ઇતિહાસ પરથી પણ નથી માલુમ પડયું કે એ રીવાજની શરૂઆત કેવી રીતે હિંદુઓમા થઈ છે ! અમલ બેશક એમ જણાવી

ગકે છે, કે જ્યારે હિન્દુસ્તાન ખીજી કોમથી ખાલી હતો એમ મુસલમાનો આઘાદ નહાતા અને પાગમી, ચાહુરી, ઈસાઈ તોગેરે વેદોની મુનકીઁ કોમતુ નામ નીશાન પણ નહતુ ત્યારે મીગમી કુજડા નાચનાઁ ગાનાઁ પણ એજ કોમનાજ હશે, અને ટેડ, ચમાર, મોચી, હજમ વીગેરે નીચ કોમ પણ એમાથીજ હશે એજ કારણ છે કે વેદમા ઠેટલાક નીચ કોમતુ પણ વર્ણન મવબુદ છે જ્યારે એકજ જાતી હશે ત્યારે ખીયાલ કરી શકાય છે કે તે વખતે તેમનામા કુતછાત જગપણ હશે નહિ, આ વખતે દુનીયામા આવા ઠેટલાક નમીબદાર શહેરો મવબુદ છે કે જ્યાની તમામ પ્રજા એકજ કોમ એકજ ધર્મને માનનારી છે એકજ ધર્મનો એક મપુત અદાલતના તખતને શોભાવી રહ્યો છે પણ ખીજો કમનસીબ કપુત કોઈ શરીર અથવા નેક માણસની હજમત કરવામા કે લુગડા ધોવામા ગુથાયેલો છે ત્રીજો વળી જાડુ દેવામા સતોષ માનીને ખાનદાનની બદનામીનુ કારણ બનેલો દેખાય છે જેને એવો સીન જોવો હોય તોતે જરા અફઘાનીસ્તાન, તુરકસ્તાન, અરબ, મીસર, ફ્રાન્સ, ઇંગલાડ, અમેરીકા વગેરે મુલકો ફરીને બુએ એટલે ત્યાના લોકોના માહોમાહેના હેવાલો આ લ માણની મુજબ ખરા જણાઈ આવશે

આપ એમ પણ માની લેશો કે મુસલમાનોના આવવા પહેલા હિન્દુ લોકોમા દરેક પ્રકારના હુન્નરવાળા માણસો

જરૂર હશે તો પછી એમ થઈ શકતું નથી કે ગ્રાહ્ય વિદ્યા (ઇલ્મ) પણ ભણતો હોય પુબ્બપાઃ પણ કરતો હોય ખેતીવાડી પણ પોતેજ કરતો હોય, પોતાના લુગડા પણ પોતેજ ધોતો હોય, પોતાના જોડા પણ પોતેજ શીવતો હોય આદિ વાળતો હોય પાણી ભરતો હોય અને દરેક કામમાં હુન્નર ધધામાં બીજા કોઈનો મોહતાજ ન હોય, તે જમાનો તો લાખો વરસ થયા પોતાનું સ્ત્રીન દેખાડીને ગુજરી ગયો આવા સુધારાવાળા કેશનદાર વખતમાં આવી જાતનો ખીયાલ કરવો પણ અશકત જણાય છે એટલા માટે એજ મત કાયમ થઈ શકે છે કે જ્યારે હિન્દુસ્તાનમાં રાજથી પ્રજા મુઘી એકજ ધર્મ પાળનાર હશે તો જરૂરી છે કે તમામ નીચ કોમો પણ એમાથીજ હશે

જેવી રીતે ઉપલી વાતનો ખરાબણાને કોઈ પણ દાખલાની જરૂર નથી તેવી રીતે એ વાત પણ ખરીજ મનાશે, કે મુસલમાનો જ્યારે હિન્દુસ્તાનમાં દાખલ થયા છે ત્યારે ખડુજ રોબ દાખ અને દબદબાની સાથે દાખલ થયા છે એમના એમના એક હાથમાં તો મુકદ્દમ ઇસલામની પાક કીતાબ હતી અને બીજા હાથમાં ફોનલ અને નેકબખતીનો વાવટો ફરકતો હતો, એ વાત માનવા લાયક નથી અને સમજમાં પણ નથી આવતી, અગર કોઈ ઇર્તિહાસપરથી પણ નથી જણાતું કે હિન્દુસ્તાનમાં મુસલમાનો

દાખલ થતી વખતે તેમની સાથે સ ખ્યાબ ધ ખડોળી મર્યાદામાં કમીની કોમો પુણુ દાખલ થઈ છે પણ એટલુ સમજાય છે, કે જ્યારે તે ભાવ્યવ તોએ હિંદુસ્તાનમાં આવીને ઇસલામી રાજ્યનો પાયો જમાવ્યો ત્યારે તેમની ચાકરી કરવાને અને ફરમાન બજાવવાને માટે એજ હિંદુ લોકોજ મુકરર થયા હશે, એજ મહાત્માઓ તે વિજયી કોમની તમામ જરૂરીયાતોમાં ગુલામીના હકો બજાવતા હશે એજ લોકો તેમના સાઈસ હશે, એજ લોકો તેમના જોડા ઉઠાવતા, લુગડા ધોતા અને ઝાડુ વાળતા વીંગેરે કોમોને પોતાની આખરે જજતનુ કાગળ માનતા હશે

મુસલમાનોની ધાર્મિક પવિત્રતા અને ઇનસામી દબ દબાનો ખ્યાલ કરતા અમે એમ પણ માનીએ છીએ કે જ્યારે એ પવિત્ર જ્ઞાતીએ પોતાના તાબામાં હિંદુઓની જીંદગી સુખરવાની રીતભાત અને ધર્મનીતિને દેખી હશે ત્યારે જરૂરી છે કે તેમણે આવી અજ્ઞાન કોમ, મુર્તિપુજક, હકધર્મ નાપાક તેહઝીબ વગરના અને નીમવહશી કોમથી અલગ રહેવુ જરૂર પસદ કર્યું હશે

આજકાલ જોઈએ તો માલમ પડે છે કે હિંદુસ્તાનમાં સતેજ વિદ્યાની રોશનીના દરયા જારી છે જાહેલ કોમો તહઝીબના માર્ગપર બેખટકે દોડતી દેખાય છે જગલ્લી કોમો વહેમ અને ખયાલપુખના ચકરોમાંથી નીકળીને પોતાને

વિદ્યા-જ્ઞાનના આભુષણથી મોલાવી રાહી છે, ત્યારે આ વખતે પણ એજ વેદોના પુનરીઓ જીહાલત અને શુભરાહીના ખાડામાં ઉઘા મોઢે પડેલા હાલસુધી નીશાનાજ છે

બ્યારે એક ખુદાને માનના મુસલમાનો હિન્દુસ્તાનમાં પધાર્યા છે તે વખતે હિન્દુઓની જે સ્થિતી હતી તેના ખરે નકશો જોવો હોય તો મનુસ્મૃતિ જુવો વેદોના મજમુન પદો શાસ્ત્રોની અનીની ભગ્વેલી કહાણીઓ અને શરમભ વેલા કિસ્સાઓ વાંચી જુઓ તો આવી મુર્તિપુજા અને જાહેલ કોમનો ઠીક ઠીક હેવાલ જણાઈ આવશે

દુકમાં જણાવવાનું કે મુસલમાનોના અવવાની વખતે હિન્દુઓની તમદદુની અને ધાર્મિક જીદગી બહુજ ખરસખ, બયાનક અને શીખામણ આપનારી હાલતમાં હતી શરખ નોશી, જીનાકારી, જુઆખાજીનો આમ રીવાજ હતો એક ખુદાપાકના બદલે તેત્રીસ કંગોડ દેવતાઓની પુજા કરવામાં આવતી હતીયા, પર્વતો, નદી, નાળા, પહાડ અને પશુઓના સ્ત્રીવાય સ્ત્રીગ અને ભગ પુત્રનો આમ દસ્તુર હતો એજ પ્રમાણે બીજી હજારો ખરાબીઓ હતી જેને જોઈને ખુદાને માનનાજ અને શરમવાળા માણુમોના દીલ કકડે કકડા થઈ જાય છે,

આજે અણગમો સીન જોઈને કેમ માની શકાય ? કે ઈસ્લામના જનનિસાર ખાદીમોએ એવી જાહલી કોમથી

મેળાપ વધારવા અથવા એસવુ ઉઠવુ પસ દ કચુહોય વળી ઈસ્લામી ધર્મ તો એ પણ કહી ગ્યો છે, કે ખુદાના મીવાય બીજને પુજના નાપાક છે (ઈન્નમલ મુશરેકુના બજમુન) તો કેમ બની શકે ! કે તેવા ઈસલામી ગુરાઓ, ઈશ્વરના વહાલાઓ. ખુદાના આમ હુકમથી ઉલટુ કરવાની હિમત કરીને ખુદાના ગત્રુઓ સાથે હળી મળી નેવા પસ દ કં

જે માણસને મારી વાતની સન્યતા જોવી હોય તો તે ચારકદ, યુખારા વીગેરે ઈસલામી શહેરોમા જઈને આ કોમનો હેવાલ પાતાની આખે જોઈ લે,

ચારકદના મુસલમાનો હિંદુઓથી અખત છુતછાત ગખે છે, તે એટલે સુધી કે જે દીવસે વગસાદ થાય છે તે દીવસે તો હુકમથીજ કોઈ પણ હિંદુ બજારોમા ખુલાસી રીતે ચાલી કરી રાકતો નથી તે એટલા માટે કે કોઈ દીન દાર મુસલમાનના લુગડા નાપાક ના કરે

હા ! એ લુ છે કે તે વખતના હિંદુઓમા પણ જાત પાતનો મેદ એવોજ હશે કે જેવા આ વખત હિંદુઓમા માલમ પડે છે, અથવા તેવી રીતે જે મનોજી મહારાજે હીદાયત ફરમાવી છે વગી મે પણ આ વાત પહેલાજ અગ્ગ કરી દીધી છે કે તે વખતના હિંદુઓમા પણ દરેક રીત રીવાજ અને દરેક જાતના લોકો હશે ગાનાગઓ, મીગશી કજર, હીજડા, ભગી, મોચી, ચમાર વીગેરે નીચ કોમો

પણ એમાથી બહોળી મ ખ્યામા આબાદ હશે અને એઆમા આજકાલની પેઠેજ ધર્મનું જુદાપણું જરૂર હશે નહિ તો વેદ મત્રોમા એવી નીચ કોમોનું વર્ણન આવત નહિ

ફરી જ્યારે ઇસલામી નુર અને તેજ હિંદના જુના અધિકારને હંકારવા લાગ્યું, વેદોના ફદામા ફમેલા ગાટી ઉધમાથી જાગીને ઇસ્લામી ધર્મની છાયાયા આવવા લાગ્યા, ત્યારે ઇસલામના પવિત્ર પાઠ ઇન્ના અકરમાકુમ ઇનદશાહે અતકાકુમ (તમાગમાથી જે પગલેજગાર છે, તે ખુદા પાસે આબરૂદાર છે) પ્રમાણે અને ઇન્ના મલ મોમેનુના ઈમ્-વતુન (બધા ઇમાનવાળાઓ એક બીજના લાઠ લાઈ છે) ની ગીતે જાતલેદ નાશ થયો હશે વ શ કે કમલેદ પણ નહી હોય એટલા માટે નીચ કામ કરનારી કોમો પણ પોતાના પુર્વજોના દેખાદેખી પોતાનું જુનું ધર્મ તજીને મુસલમાન થઈ ગયા હશે કેમકે કહેવત છે કે અન્નાસો અલાદીનેમોલુકેહીમ (માણસો પોતાના આદશાહની રીતલાત સ્વીકારે છે) પણ તમે જાણો જો કે

(હજ્યકેરા આહરેકારે આખત દ) (મયલેઓરા દરદીલગ અદાખત દ

એટલે દરેક માણસને જુદા જુદા કામો માટે બનાવ્યા છે તેની ઈચ્છા પણ તે કામ તરફજ દોરાય છે

તમામ કામ કરનારી કોમો મુસલમાન થઈ ગઈ, છતા પોતાના આપદાના ધલા ગેજગાર પર કાયમ ગ્રહી ચગા જો

કદી ઇસ્લામી આદર્શો તરફથી એવા નવા નુસલમાનોના માટે વિદ્યાજ્ઞાન આપવાની ડોઠ ખાસ વ્યવસ્થા કરવામાં આવતી હોત, તે બની શકતું હતું કે એ લોકો પોતાના બીજા મુસલમાન ભાઈઓની પેઠે તહેજીબન આભુગણથી શોભવા લાગતા, અને વિદ્યાજ્ઞાનના તત્ત્વથી નવા રહ્યા થઈને પોતાના અનગતભર્યા અને નીચ ધધાઓથી દુર થાત પણ એ લોકો એવાજ હાલમાં રહી ગયા, ને એવા લોકો પહેલાજ હિંદુઓમાં શુદ્ધના અણુગમાં નામથી ઓળખાતા હતા, વળી હવે મુસલમાન થવા બાદ તેઓને વધારે ખોટું છાંયું એલા માટે જુદાપણાની રીત વધારે નજરખત થઈ ગઈ, આ તરફ મુસલમાનોમાં પણ એ જ અજ્ઞાનપણું અને નીચ પણાના લીધે પુરી રીતે ભળી શકે નહિ ઇસ્લામી ધર્મે તે બતપાતના ભેદ અને ધધાઓજગારના ફરકને માટીમાં મેળવ્યુંજ હતું કુચનચર્ચકે લાઅનસાબા બયન કુમુલ-યવમા વસાઅનતુમ તુસઅલુન. ક્રીયામતના દીવમે ખાનદાન પુગવામાં નહિ આવે કહીને પાલી જતના લેહોની જડ ઉખાડી કાઢી અરબના હાલીએ નાન અરબી કેમોને ઇસલામમાં દાખલ થઈ જવા બાદ એકજ લડીમાં પરોવ્યા હતા, પણ હિંદુઓની મોખાને અને આવા નવા મુસલમાનોની સ્વભાવી રોગે હિંદી મુસલમાનોને નજી પોતાની અસર કરી દીધી

આવી જાતના નાખલાઓ અમારી પાડોશી ઈસાઈ કોમમા પણ મળી શક છે અમારા પ્રમાણે એ લોકો પણ છુતછાત અને બીજા બ્રાહ્મણી બચી રહ્યા છતાં એમનામા પણ નીચ કોમો નાથે તેજ પ્રમાણે વર્તન થાય છે જે પ્રમાણે તેઓ હકદાર છે અને લાયક છે, એટલે સુધી કે દેખી ઇસાઈ કોઈ પદવીનો કાયમ મુકામ થઈ શકેતો નથી અને ડાઉ યુરોપીયન ગરીબ લેડી માથે પગાળી ગડતો પણ નથી

હા એમ થઈ શક છે કે એવા દેશી ઇસાઈ કે જેઓ આ વખતે બાનદારી ન હોવાના કારણે અથવા નીચ કોમો સાથે નબળા ગણવાના કારણે તુરંત નબળા દેખાય છે તે જે કદી પોતાની સ્થિતિ સુધારીને અને પોતાના બાલબચ્ચાઓને વિદ્યાજ્ઞાન નાક આપે તો એમા શક નથી કે તેઓ પણ કેટલાક વખત પડી પોતાની ઇચ્છા ફળીભુત પામી શકે એજ રીતે હજારે એવા નવા સુન્દરમાનો છે કે જેઓ પહેલા કમીની કોમ માથે નબળા ગણતા હતા, પણ સુન્દર માન થતાજ પોતાની હાલત સુધારવામા વિગ્ધી નિવડયા આ કાયદો કુદરતનો છે કે જે લોકો પોતાની ગુજરેલી જીવણી અને હાલની સ્થિતિને વળોડીને ઈસ્લામમા ફક્ત એટલા માટેજ દાખલ થાય છે, કે દુન્યામા ખુદા સુધી પહોચતો રસ્તો કોઈ છે, તો તે ઈસ્લામજ છે અને દુન્યવી ઉનતીનું કારણ પણ ફક્ત ઈસ્લામજ છે તો તે લોકો ઈસ્લામી

કાયદાઓના પાળદ અને પાતાની આખીરતને સુધારવામા મશગુલ રહે છે પછી ખુદાતઆલા કાઈની પણ મહેનત નકામી કરતો નથી આચુ છે કે

કર રીયાજત કે રીયાજત કા સીલા મીલતા હય;
બંદગી કરનેએ કહેતેહૈં ખુદા મીલતા હય.

તે કાલો હિવાનોની પેઠે દુન્ય જાલવમા ખુલી ગહવાના ટેવીના હોય છે, તે દુન્યામા નીચ અને આખેરતમા તલેખ ખોટના આગાત રહે તે

તકલીફ અને મુશ્કીબત હોય ગર બાતના મગી ગકતા નથી કુચન શરીફની ચકરો નાચતો છે, કે તેમા કેશીગ અને મહેનત કરવાનો હુકમ આપવામા આગ્યો છે ફરમાવ્યુ છે વ અને લગસા લિલ દનિસાને ધલ્લા મા સચા. માખુનને કાગીશ ના પચમા માજ મળે દનિ અહુ-સનતુમ અહસનતુમ લે અનફુ એકુમ વધન અસાનુમ કલહા. (જે નાગ કર્મ કરગો તો તમાગ માટે અને નના કર્મ કરગો તો તે પણ તમાગજ માટે થશે)

હિદના મુસલમાનોમા જેટલી નીચ કામ કરનારી કામો છે, તે બચારી બધી એક મગળી અને વેદોના બજગથી ઘાયલ છે નામનાજ મુસલમાન અવાશ ફકત હિદુઓથી જુદા પડી ગયા છે, નહિ તો હાલ સુધી એમનામા કુફરની રીતભાત અને શીરકના કામ મવજુદ છે હાલ સુધી હિદુ-

સ્તાનમા કેટલાક છે કે જેઓ ઇસલામી જરૂરીયાતોથી અબાણ બેખબર હોવાના લીધે અધકાર ખાડામા ગરક છે. અથવા કોઈ અમલથી દુર છે, અને નામનાજ મુસલમાન છે. **વલમ્માયુદ બેલલ ઇમાનો પ્રીકુલુબેહીમ** (હાલ સુધી તેમના દીલમા ઇમાન દાખલ થયું નથી) તો પછી તેમના દુ'ત કેમો થકી, ઇમલામને કશી જાતની બદનકશી લાગતી નથી મતલબ કે મુસલમાનોમા હાલની રજીલ કોમોનુ હોણુ હિંદુઓની મહેરબાનીનુ જ પગિણામ છે એ જાતની બદમાશ રજીલ અને કમીની કોમો હાલ પણ હિંદુઓમા સગ્યાબધ મવનુદ છે આવી જાતના લોકો જો કદી ફક્ત ઇસલામમા જ હોત અને હિંદુઓમા નહોત તો હિંદુ માહેબોનો હક હતો, કે તે કેટલાક માણુઓથી તેમના અજાનપણના લીધે દુર ગહેતા પણ અફગામ તો એ છે, કે એવો અજાનવાળો જ ગલી રીવાજ ફક્ત મુસલમાન કહેવાતાની સાથેજ વ્યાજબી ગણાયો છે પછી તે મુસલમાન ગરફ હોય કે રજીલ હોય, ચોખ્ખો હોય કે મેલો હોય આબરુદાર હોય કે બેઆબરુ હોય એતો બધાને એકજ લાઠીએ હકારવામા આવે છે હિંદુ ભધી જાતન એથી જુદા છે હિંદુ હોય તો પછી તે કજર, કુમ કે મીંગમી હોઈ કે જીનાકાર હોય, કે શરાબી હોય જુવારી હોય કે બદમાશ હોય, તે બધા ભાઈ છે જો કદી સ્વધર્મ અને નવજાતીના કમીના અને બદમાશ સાથે પણ એજ પરમાત્મે છુતછાત ગણવામા આવત કે જેવી

ચુસલમાનોથી રાખવામા આવે છે, તો પછી અમને તેમના
પર કશો સવાલ નહોતો વળી અમે પણ સમજતા કે ખરેખર
રજીલ કેમથી દુઃ સહેલુ ધાર્મિક હુકમ છે

પરિણામ

ઉપરના લખાણથી નીચે પ્રમાણે સાબેત થાય છે

૧ હિંદુઓમા હાલના જેવી છુતછાતનો રિવાજ
મુસલમાનોના રાવવા બાદ મરૂ થયો છે જો પહેલા હશે
તો એવો હશે કે જેવો હાલમા હિંદુઓની જુની જુની
કામોમા છે

૨ મુસલમાનોમા જેટલી રજીલ કેમો મવજુદ છે કે
જે આજ સુધી મસલામી નીતીથી અજાણ છે તે હિંદુઓની
રજીલ કેમમાથીજ છે અને નામનાજ મુસલમાન છે

૩ આવી છુતછાત ફક્ત મુસલમાનોને નુકસાન અને
તેમની આબરૂ લેવાના ઇરાદાથીજ છે, જો કદી આવી ખોટી
ગીતે જાહેરી ખરાબી અને ખાતેની નાપાકીના લીધે હોત,
તા હિંદુ લોકો પોતપોતાના સ્વધર્મીઓથી પણ એજ પ્રમાણે
મુસલમાનો સાથે વર્તે છે, જ્યારે એ વાત નથી બલકે એ
જ ગલી રીવાજના હકદાર ફક્ત મુસલમાનેજ ગણાય છે તે
મુસલમાન ગમે તો શરીફ હોય અને પાક સાફજ હોય પણ
તેની સાથે આ નીચ વર્તણુક જરૂર કરવામા આવે છે, તો
પછી અમે કહી શકીએ છીએ, કે આ ઉઘાડી ના ધનસાપ્તી

છે, અમને બે આખર કરવા અને નુકસાન પહોચાડવાના ધરાદાથીજ શોધી કાઢેવ છે, એના સિવાય આવા ગિવાજનો બીજો કોઈ હેતુ નથી જણાતો.

છુતછાતના કાયદો અને નુકસાન

છુતછાતના રીવાજથી હિંદુઓને જેટલો કાયદો અને મુસલમાનોને જેટલું નુકસાન થયું છે, તે તો મુર્યાનીપેઠેજ બહોળ છે હિંદુમાં ઈમલામી આબાદી આ કંગેડ છે અને હિંદુ તેવીસ કંગેડ છે, છતાં પ્રમાણમાં મગ્યાવતા મુસલમાનો બહુજ પડતી હાલતમાં છે એટલે વ્યાપારમાં પણ તેમની સખ્યા ઠીક નથી, અને નોકરી વર્ગમાં પણ તેમની સખ્યા ઓછી છે, હિંદુઓ પોતાના આ રીવાજની જબરી પોલીસી અને બેનજીર હકુમતથી બીજી કોમને બનતી કોશીશે પોતાના પગથી કાયદો ઉગાવવા દેતાજ નથી, આવી છુતછાતના લીધે તમામ જરૂરી વ્યાપાર તેમના વાગ્યામાજ આવ્યો ગયો કે કોઈ શહેર હોય કે ગામ, કનઓ હોય કે ગ્રામ, જ્યાં તમામ જરૂરી ચીજોના દુકાનદારો અને કટગકટગે હિંદુઓજ નજરે પડશે એવું જબરદસ્ત કારણ એજ છુતછાતજ છે દરેક બતના હિંદુ લોકો છુતછાતના લીધે મુસલમાન દુકાનદાર પાસેથી કોઈપણ ચીજ લઈને ઝામમાં લઈ શકતા નથી એટલા માટે હિંદુ વસ્તી ઘણે પ્રકારે પોતાનાજ સ્વધર્મી દુકાનદારોની સાથે આપ લે કરે છે નાદાન અને

સમજ વગરના મુસલમાનો કે જે કોમી ફાયદાથી તદ્દન અજાણ છે, અથવા જેમને આખરનો ખીયાલ નથી હોતો તે પણ હિંદુઓનીજ દુકાનોનીજ શોભામા વધારો કરવાના અને તેમનેજ લાભ આપવામા જગપણ અગ્રકાતા નથી એટલાજ માટે મુસલમાન દુકાનદારો પોતાના વ્યાપારમા જોઈતી હિતક મેળવી શકતા નથી

અમે ઘણીવાર જોયું છે, કે પહેલા તો મુસલમાનોને દુકાનદારી કરતા શરમ આવે છે કેમકે એ લોકો સાધારણ રીતે થોડા વ્યાપાર કરવાને પોતાની બે ઈચ્છાથી ગણે છે, જો કોઈ મઠ્ઠે ખુદા કોઈ જાતની દુકાન ખોલવાની હિમ્મત કરે છે તો કેટલાક દીવન પડી તેની શેખી એમજ કરકરી થઈ જાય છે,

આવા નવા ફત્તલાનેજ ફાયદો કયાથીજ થાય કેમકે હિંદુ લોકો ધાર્મિક હુકમ અને પોમી નુકશાનના કારણે મુસલમાન દુકાનદારોની ગીકલચી પોમી સુધી નાગી જાય છે વળી મુસલમાનોમાથી નેકરે પચામ, હિંદુઓના દેવામા ફસાયલા રહે છે, એટલે સરખાપણુ ન હોવાના લીધે તે બચારો થોડા દિવસમાજ નુકશાન ઉઠાવીને નાસી જાય છે એની ખરાબ અસર એ થાય છે કે ખીજા કેટલાક લોકો પોતાના હારી બેસેલા ભાઈની હાલત દેખીને આઈદા વ્યાપારથી નિરાશ થઈ જાય છે એજ કારણથી મુસલમાનો

વ્યાપાર તરફ ધ્યાન બહુજ ઓછું રાખે છે હવે તે મુસલ-
માનોનો હેવાલ સાંભળો કે જેઓ ધ ધો અને હુન્નર કરે છે

એ લોકોની મહેનતથી ઘણું હિંદુ દુકાનદારોજ
કાયદો અને લાભ લે છે, મુસલમાનો કારીગર વહાણથી સાજ
સુધી જે કાર્ક બનાવે છે તે હિંદુઓનેજ આપે છે એ
લોકોનું દીવસના ત્રણ ચાર આના મુઝેલથી પડતા હશે પણ
હિંદુઓ એમની સખત મહેનતથી પુરતું લાભ લે છે લવાર
કનારી વણનાર લુગડા વણનાર, તારકશ પીગેરે ડામો એ
એ વાતે સરખા છે તેમથી દાખલા તરીકે એક કામતુ
વર્ણન આપને અરજ કરૂ છું

મશરૂ વણવાનું કામ અહીં ઘણું ચાલે છે, ને લાખો
રૂપીઆનો મશરૂ જુદા જુદા પ્રકારનો તયાર થઈને બીજા
મુલકોમા ભારી કીમતે વેચાય છે હિંદુ દુકાનદારો બીજા
મુલકથી રેશમ મંગાવે છે તે અહીં આવીને પહેલા સાફ
કગવવામા આવે છે, તે માફ થઈને રંગરેજને ત્યાં પછી
ત્યાંથી પાનાગઓને ત્યાં પછી રાજભગને ત્યાં અને ત્યાંથી
વાગુકરને ત્યાં વણવાને મોકલવામા આવે છે ત્યાંથી તયાર
થઈને હિંદુઓ પાસે પહોંચી જાય છે, એટલે અહીં અથાગ
નફો લઈ વેચવામા આવે છે, કામ કરનારા મુસલમાન જ-
મની અથાગ મહેનતથી એ મશરૂ તયાર થયો છે, તે બધા
દર વખતે પોતાના શેઠ એટલે હિંદુ દુકાનદારોના ઓશી-
આળા ગહે છે

આવી જાતનો વ્યાપાર તે ગમે તો છુતછાતથી પણ દુર છે, છતાં વ્યાપારમાં પણ કોઈ મુસલમાનને હિંદુઓ આગળ વધવા દેતા નથી, જો કદી કોઈ મુસલમાન આવી દુકાન કરે તો બન બધા હિંદુઓ સંપડીને એને બગ્યાદ કબામાં જરાપણ બાકી નથી ગણતા.

ઉપર પ્રમાણે હિંદુ લોકો દરેક વખતે અમિ મુસલમાનોને નાણુદ કબાને તઈયાર રહે છે અને એજ પ્રમાણે ને કરી વર્ગમાં પણ જોવામાં આવ્યું છે.

મરકારી ઓફીસમાં અને ગવર્નમેન્ટી નોકરીઓમાં પણ હિંદુઓની અગ્યા બહુજ વધારે છે, ઉંચા હોદ્દાઓથી લઈને અદના નોકર સુધી બધા એજ હિંમતવાન પણ હંટધર્મી કોમોના નવ જુવાન જોવામાં આવે છે મુસલમાનો તમના પ્રમાણમાં એવા છે જેવા કે આટામાં મીઠું તો પણ એ લોકો હમેશ મુસલમાનોને તકલીફ અને અડચણ કરવા ચુકતા નથી તેમને બરાબર કરવાની કોશીશમાં રહે છે એકડો આબરૂદાર હોદ્દાર મુસલમાનો ફક્ત મુસલમાન હોવાને લીધેજ બે આબરૂ થયા કેટલાક આબરૂદાર મુસલમાનો પર જુઠા કેસ લાગુ પાડવામાં આવ્યા વળી તેમને પેપરકારે બદનામ કબામાં આવ્યા, તેમને હાકીમોની નજરમાં તુરંજ દેખાડવાની કોશીશ કરવામાં આવી અને કરવામાં આવે છે, મતલબ કે ધોળા લુગડા વાળા આબરૂદાર મુસલમાનો તે ગમે તો વ્યાપારી હોય કે અગરેજ

ગવર્નમેન્ટના નોકરો હોય પણ આવા હરીફાની આખમા કાટા સમાત ખુશ કરે છે જે દોસ્તોને એમની પાડોશમા રહેવા અથવા એમની માથે કોઈ ઓપ્રીસમા નોકરી કંવાનો વખત મળ્યો છે, તે આ બાઈબ ધોના હથક ડાથી સારી પેઠે વાકેફ છે

ટુક સાર એ છે કે આ વખતે હિંદના હિંદુ ભાઈઓ અમે મુસલમાનોને નાબુદ કંવાની પ્રીકરમા છે, જે કદી મુસલમાનોએ પોતાની ન ભાળ અને પોતાની કોમની લાચારી દુર કરવાની ડોચીશ કરી નહિ, તો પછી અમારી આઈ ના હાલત હાલ કરતા પણ વધારે ખરાબ થઈ જશે

હિંદુ

ચાલ વાચકો! આ અઘળી મારી ગમકહાણીનો હતુ અને ફીલનો દુઃખ જાહેર કરવાની મતલબ તો આપ જરૂર સમજી ગયા હશે. હવે અમારે એવી તબવીબે કાઢવી જોઈએ, કે જેથી અમે પોતાની કોમમા ગ્યાપારનો ગ્યાલ પેદા કરી શકીએ, આપણ આપણા બેનમજ ગાફલ ભાઈઓમા કોમી બીચાલ અને એક બીજાની હમદગીના માનેરી કાયદાઓ જમાવી શકીએ જે મુસલમાનો હિંદુઓની પાસેથી નાપાક અને પક્ષીદ નીજે ખરીદીને ખાય છે અને તેમની પાસે પોતાની બે દિવતી કરાવે છે તેમને મુસલમાનોની માથે ખરીદ વેચાણ કરવાનો શોખ આપીને આ બે દિવતીથી અને બેગેવતીથી બચાવીએ, જેમ અને તેમ

મુસલમાનનો પઇસો જેર કોમના હાથમા જતો અટકાવીએ,
 જો કદી અમાગ ધર્મી વિદવાનો, આલીમો આ તરફ ખ્યાલ
 કરે, તે એ કામ સહેલાઈથી થઈ શકે છે અમાગ આલીમો
 જેવી રીતે મુસલમાનોની આકેળત સુધારવાના કામમા લાગી
 ગહ છે, તેવી રીતે દુનીયાની ખેરખાહીના મામાન પગુ એકઠા
 કરવાની કોશીશ કરમાવ્યા કરે તો અમાગી તમામ મુશકેલીઓ
 દુર થઈ શકે છે ત્યારે ઉલમાએ દીનની આખર કાયમ રહેશે
 કે તેમના પેરોકાર-હુકમ માનનાગઓ સારી હાલતમા હોય,
 અને હાલત સુધારવાની એનાથી સારી કોઈ તજવીજ નથી
 હોઈ શકતી કે મુસલમાનો દરેક જાતની દુકાનો ઉઘાડે,
 દરેક ખાતામા પગલા આગળ ભરે, દરેક દુનીયાવી અને દીની
 કામમા એક બીજાની મદદ કરે

જેવી રીતે હિંદુ લોકો પોતાની કમાઈનો એક પઈમો
 પણ અમે મુસલમાનો સુધી પહોચવાદેતા નથી તેવી રીતે
 અમે મુસલમાનો પર પણ ફરજ છે, કે અમે પણ પોતાના
 માલો દોલતને બીજાઓના હાથમા જતી અટકાવીએ, કુગનશક્તી
 એક આયત છે (ઈનનલ્લુના કફર બાદહુમ અવલીયાઓ
 બાદ અલ્લા તફઅલુહો તફુન પ્રીતનતુન ફીલ અરદે
 વ ફસાદુન ખીર (અય મુસલમાનો તમે જુઓ છો કે કાફર
 લોકો એક બીજાના લાઈબ ધ હોસ્તદાર છે, તે તમે પણ
 એવુ જ સપ ન કરશો તો દુનીયામા અનેક જાતના પ્રીતના
 અને મોટા ફસાદ ઉકશે

ઉપરની આયતમા અમને ખુદલી રીતે હીદાયત કરવામા આવી છે, કે અમે મુસલમાનો દુનીયાવી અને દીની મામલામા બધા સરખી રીતે મળીને કોશીશ કરીએ, અને તેમા ખીજની મદદ કરીએ જો કદી અમે આ થોડા દીવસની જી હગી હળી મળીને નહિ ગુજીશુ તો જરૂર અમને એવા સખત તુકસાનો અને મુમીબત મલન કઠવી પડશે કે જે કુસ ખીના પરીશુમમા જાહેર થાય છે

હિન્દુ આલડછેટ.

આ વાત તો ખરેખર માનેલીજ છે, કે હિન્દુ આલડછેટ પ્રાચીન કાળથી નથી અને એ નાની ઉમરનીજ છે એનો સબધ હિન્દુ ધર્મ સાથે કાઈ પણ નથી પરંતુ આ વિષય પોલીટીકલ અથવા વ્યવહારિકજ છે

જો કદી આટલુંજ હોત, તો પણ કાઈ વાધો નહોતો પરંતુ હવે તો માનસિક શ્રેષ્ઠા ને કલક લનાડી એક્યતા અને સ્વતંત્રતાની શત્રુ બની માણસાઈ અને હમદરદી ઉપર અસહ્ય હુમલો કરવાના દગ્ગે પહોંચી છે, એટલાજ માટે કે તેમા એક બીજાની તરફ તિરસ્કાર ઈર્ષા અને અશાંતીનો જુસ્સો છુપેલો મવજુદ છે એટલે તે સદ તર ધિકકાગ સાથે તુચ્છ કરવાને લાયક છે

આલડછેટનો સબધ શુ હિન્દુ ધર્મની સાથે છે ? એ સવાલનો જવાબ માટે અમારે હિન્દુ ઇતિહાસની તરફ દ્રષ્ટિ કરવી જોઈએ, પરંતુ તેમાથી તો એનો કયાએ પતો લાગતો નથી ઇતિહાસ જો કે વાર્તા અને કિસ્સાએથી જુદોજ વિષય છે જ્ઞતા નાચાલતા અમારે તેજ યોગવા પડશે.

રામાયણ અને મહા ભારત આ બંને ઉત્તમ વાર્તાઓ છે જેને દેખીને તેના ગ્રંથનાગ્ની ઉત્તમ લાયકાતની સાબિતી મળે છે તેમાથી રામાયણ વાર્તાના ભેદ અથો-
 થાના અદ્રવશી ગજ્ય કુવર રામ છે જેમન જુના વિચાર
 વાળા હિંદુઓ ઈશ્વરનો અવતાર માને છે, ને કહે છે કે
 ઈશ્વર પરમાત્મા ગવણુને સબ આપવાને માટે દુનિયામા
 મનુષ્યતા રૂપે પધાર્યા છે, પરંતુ આર્ય મમાજીઓ એવી
 માન્યતાની હામી ઉડાવે છે.

રામાયણમા લખેલું છે કે રામવદ્રજીના પિતા શ્રી
 ગબ્દ હમગ્રથને અનેક રાનીઓ હતી, ગબ્દજે પોતાની એક
 ગાણીની હકને લીધે, પોતાના પુત્રને પુરા ચૌદ વરસના માટે
 દેશવટો આપ્યા રામચંદ્રની પતિવ્રતા સ્ત્રી સીતા અને
 તેમના ભાઈ લક્ષ્મણે વફાદારીનો હક અદા કર્યા મગત
 મુકી નહિ આ લોકો દક્ષિણ હિન્દુસ્થાનની મુસાફરી કરતા
 લોકો મુઘી જઈ પહોંચ્યા આ બાણુ અનાર્ય લોકો વસતા
 હતા, અહીં ના ગબ્દ રાવણુ માથે રાજ્ય કુવર રામચંદ્રજીને
 આણુ બનાવ થઈ ગયો, રામના ભાઈ લક્ષ્મણે ગવણુની
 બેન કુવરી સ્વરૂપનબાનુ નાકે કાપી નાખ્યું, એટલે ગવણુ
 ક્રોધે બળી રામની સ્ત્રી સીતાને લઈ ગયો હવે રામે
 દક્ષિણના અનાર્ય કોમની મદદથી લોકો ઉપર ચઢાઈ કરી
 અને તેમા રાવણુ માર્યો ગયો.

રામ લગ્ની અને આર્ય હતા. દક્ષિણ હિન્દુસ્થાનમાં તે અનાર્યો એ તેમને સહાય કરી તે લોકોને આજકાલની ખેતરચાલમાં શુદ્ધ અશ્વત્થ (અડકવાને લાયક નહિ) કહેવામાં આવે છે, પરંતુ મજકુર ખુલાસાથી સાબીત થાય છે, કે તે બન્નેમાં કેટલો બધો મળધ હોતો ? રામાયણમાં જ છે કે રામચંદ્રે એક બીલ સ્ત્રીના એજ કરેલા ખોર ખાધા એટલે રામાયણ ના લખાણ ઉપર હિન્દુ આભડછેટ ની વિરૂદ્ધતા નીકળે છે.

મહાભારતમાં કૌરવ અને પાંડવ વિષેનું વર્ણન છે આ બન્ને મહાભારતમાંની એલાદ હતા કૌરવનો બાપ આધિપતિ હોતો તેથી રાજપાટને લાયક નહોતો અને તેથી પાંડુ રાજપાટ લઈને રાજ્ય કરવા લાગ્યો આધિપતિ ભાઈનું નામ ધૃત ગપ્ત હતું તેના એકઝો પુત્રો હતા અને પાંડવ ફક્ત પાંચ ભાઈઓ હતા કૌરવો પાતાનો હક લેવાને માટે ત્યાજ થયા અને પ્રપચી જળ પાથર્ગ જુગાગમાં તેમજ રાજ્ય જીતી લીધું, એટલું જ નહિ પરંતુ તેમની ગણી દ્રાપદીને પણ જીતી લીધી હવે પાંડવો થએલી શક્ત પ્રમાણે ચૌદ વરસને માટે દેશ વટે ગયા જ્યારે પાછા આવ્યા ત્યારે રણ ક્ષેત્રમાં એક મહાન યુદ્ધ થયું છેવટે પાંડવોની જીત થઈ આ લડાઈમાં શ્રીકૃષ્ણ અને ચંદ્ર પણ આવ્યા હતા બંને લડાઈ માટે ઉશકેરનારા તેજ હતા સનાતન ધર્મી હિન્દુઓ શ્રીકૃષ્ણને ઇશ્વર અવતાર માને છે

દિલપરુષીને લીધે કલમ કયાએ ચાલી ગઈ છે કહેવાની
 વાત તો એ છે, કે મહા ભાગ્વતના જમાનામાં છુતનો વસ્તુદ
 નદન નહોતો બલકે કહેવામાં એમ આવે છે કે હિન્દુઓની
 પડતીની શરૂઆતજ ત્યાગી છે વળી દાવો કરીને કહેવાય
 છે કે મહાભારતના યુદ્ધમાં આખી દુનિયાના ગતઓ એ
 ટલે યુરોપ અને અમેરિકાના ગત્ય કરતાઓ પણ આવી
 ને ભળ્યા હતા એટલે છુત અછુત ન્યા હોઈ શકેજ નહિ
 એ બીવાય શ્રી કૃષ્ણ જેવા પવિત્ર અને મહાન્માં કહેવામાં
 આવે છે તે એક ચામડીઆ ખાટડીના વગ મહેમાન થાય
 છે અને તેનું નોતર કપુલ રહે છે. એટલે છુત અછુતનાં
 બુદ્ધિ રીતો થાય છે મતલબ કે ગમાયાળ અને મહા
 ભાગ્વતમાં આભડ છેટનો ઉધારો રીતો છે

તમામ હિન્દુઓ એ ચાગ વર્ણમાં વહેચાયલા છે
 બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, વૈશ્ય અને શુદ્ર પરંતુ આર્યસમાજીઓએ
 વેદિકજ્ઞાનથી બરેબર કહી દીધું છે કે આ વહેચણી જન્મ
 પ્રમાણે નથી પરંતુ કર્મ પ્રમાણે છે એટલે કોઈ હિન્દુ
 જન્મથી બ્રાહ્મણ અથવા શુદ્ર હોતો નથી, તેના કર્મ થકી
 બને છે એટલે જે માણસ પહેલેથીજ વિદ્યાજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે
 તે બ્રાહ્મણ જે લવવર્ધઓ ચોધો અને શુભે બને તે ક્ષત્રી
 વેપાર વણજને ખેતી કરે તે વૈશ્ય છે અને હલકાને નીચ
 નમના કરનારાઓ શુદ્ર છે

ઉપજ્ઞો ખુલાખો પણ આલડ છેટને નદ કંઈ છે શુદ્ધનો
પુત્ર આગળ વધીને બ્રાહ્મણ અને વર્ધજ્યનો છાકરો કાલે
લત્રી બની શકે છે વળી બનવા જોગ છે કે બાપ શુદ્ધ, પુત્ર
બ્રાહ્મણ પૌત્ર કત્રી અને પછીનો પરિવાર વર્ધગ થાય '
એટલે હવે આલડ છેટ કયા ગ્હી છે છતાં અમારી પામે
આલડ છેટની વિરૂદ્ધ એનાથી વધારે મજબુત માળીતીઓ
મવબુદ છે,

મનુજી મહાગજ હિન્દુ લો ના કતા છે હિન્દુઓમા
હજ્જત ઈમામ આઝમ (૨૬૦) નો તેમનો દરજ્જો છે મનુજી
મહાગજ વેદોમાથી કાયદાઓ કાઢ્યા અને કાર્યકર્મની વિ-
ગત દર્શાવી છે મનુસ્મૃતિ નામની મોતબર અને મજ્જુર
કિતાબ છે મનુસ્મૃતિના લખેલુ છે કે એકજ વખતે આ-
શ્રીઓ પગલુવાની છુટ છે પરંતુ નિયોગ અથવા અમુક વખત
માટે પના હગ્વીને શ્રી લોગવવાની મના છે એના આર્થ
સમાજીઓનુ માહસ છે કે બ્રાહ્મણ ચાર, કત્રી ત્રણ વર્ધિય
એ અને શુદ્ધ ફકત એકજ શ્રીને પગલુ અને તે પોતાના
કુટુંબમાથીજ પગલુ મનુજીમહાગજ કહે છે કે ઉપાળી
મુદ્દરીને નીચળતીમાથી પણ લઈ લેવી જોઈએ, આ કાયદાનો
અમલ એવી રીતે થયો કે, ઘણા બગ હિન્દુ ગજઓએ
નીચળતીની શ્રીઓ (માછીઆરણુ અને ખલામણુ) ની સ્ત્રી
પગલુયા છે (જુઓ શકુન્તલા અને લિગ્મ પિતામા)

આ ખુલાસા વાર વિગતથી ઉઘાડું છે કે બ્રહ્મણ, ક્ષત્રી વશ્ય અને શુદ્રના એક બીજાની વચ્ચે આસડ છેટ નું હોવું તદ્દન અશક્ય દેખાય છે વળી મનુજી મહારાજ આસડ છેટને માટે ખુલા સાવાર કર્મભાવે છે કે બ્રહ્મણ, ક્ષત્રી, વશ્ય અને શુદ્રોનું ખાન પાન એકજ છે કેમકે જ્ઞાતિવર્ણ નું કાગળ કર્મ છે

એના લીધેજ દુનિયાની સવળી કવમોની માથે ખાવું પીવું અને કન્યા વ્યવહારની ટુટ જે હિન્દુ વાતાઓમા જે ને ઇતિહાસની પકિત આપવામા આવે છે કેટલાક અણુ સમજ્યા નામ લેવાયા છે, તેને આર્યા સમાજના જ્ઞાની વિદ્વાનો કહે છે કે અમેરિકા અને યુરોપના મુલકોના આ બધા નામ છે અને ત્યાં હિન્દુ રાજ્ય કદી હોતે વળી ત્યાં ના રાજ્ય કર્તાઓનું ત્યાંનીજ સ્ત્રીઓ મજે પગલુ પણ વર્ણવેલું છે, તો પછી એથી કરીને પણ આસડ છેટને સ્ત્રીઓ થાય છે

મનુજી મહારાજે દેસલો આપેલો છે, કે પગ્ગાતી (બીજી કવમ સાથે) ખાવું પીવું અને કન્યા વહેવારની છુટ છે, કદાચ એમા સુમલમાનો પણ આવી ગયા હશે શું આ વાત માનવામા પણ કાર્ક વિલબ હશે કે !

ઉપરના લખાણથી સ્પષ્ટ જણાઈ આવ્યું કે હિન્દુઓના જુદા જુદા વર્ગોમા આસડ છેટ કદી પણ હોતી નહીં એટલે

સુધી કે ગમચડણ અને શ્રી કૃષ્ણજી એ ચામડીઆ ખાટકી ના ઘેર જઈને તેનું ખાનું ખાધું વળી બહોળા વર્ગ હિન્દુ જ્ઞાનિઓ અને કુટુંબોમા ચામડીઆ ખાટકી પણ ગણાય છે હાલના જમાનામા કુકત ગરીબ મુસલમાનોને કોઈ ખાસ કારણોના લીધે જાતિમાથી જઠા ડાઢયા છે, એટલું જ નહિ બલકે માનસિક વર્ણુમાથી કાઢી મુકયા છે આવી મહેરબાનીનો અમો આભાર માનીએ છીએ 'તુને વોહ રોકર લગાઈ અગમે મિલલત ખુલ ૫૦

આભર છેટ શુ છે ? અસહકાર છે ખાઈકોટ છે, અસહય દબાણ છે, અધુતોના વિરોધ અલટીમેટમ છે, કે કોતો અમારામા લગી જાઓ અમારો ધર્મ કબુલ કરીલો નહિ તો બે ઇજ્જતી અને તિન્નકાર કરવામા આવશે તમારું નામ દુનિયાના પડદા ઉપરથી નાખુદ કરવામા આવશે પોતાના ધર્મનું ધોસડ જખગઈથી બીજાને ગળે નાખવાનું જ નામ અભર છેટ છે એટલે બળાતકારે પોતાના ધર્મનો પ્રચાર કરવો હાલના જમાનાની અશુદ્ધીની અળવળે આ મેદને તદન ઉગારો કરી દીધો છે પરંતુ તાબુખીની વાત નો આ છે કે બળાતકારે ધર્મ પ્રચાર કરવાનો આરોપ મુસલમાનોના માથે થોપવામા આવે છે, ખડ જોતા ઈસ્લામની પવિત્ર કિતાબે દુનિયામા જાહેર નોટીસ આપી દીધી છે, કે લાઇકરાહા કિદીન ધર્મની ખામત જગએ બળાતકાર નથી

પ્રદક્ષિણા અને ઔધ ધર્મવાળાઓ વચ્ચે યુદ્ધ થઈ ગયા, તલવાર ચાલી ગઈ તેને થોડાક સમય વીત્યો, છતાં અમારા સ્વદેશી બંધુઓ તેને તદ્દન ભુલી જ નાથ છે

આ એક ઇતિહાસિક હકીકત છે, કે અરબસ્તાન અને હિન્દુસ્તાન અને તેની આસપાસના એટ, લડાકા વગેરેમાં ઈસ્લામની પહેલા પછી વ્યાપાર સબંધ હતો અને અહીં આ અરબસોડો વ્યાપાર અર્થે આવતા જતા હતા, હિન્દુ વામીઓ માથે લાગવગ હતી અને હિન્દુઓ તેમનાથી આશ્રય દેતે ગણતા નહોતા. પરી ઈસ્લામ પ્રગટ થયા બાદ બહોળા સબંધ થઈ ગયો, આ વખતે તે જમાનો હતો કે ત્યાં ઔધ મતને વેદક ધર્મ તલવારના જોગથી નાબુદ કરતો હતો અને તે મરણ વખતનો હવેલનો પાન લઈ ચડ્યો હતો.

દક્ષિણ હિન્દુસ્તાનના મલબારના એક હિન્દુ ગણતર **“મોઅ જિઝએ શકકુલ કમર”** (હકુલ ગમુલ કરીમના ઇશાન થકી ચક્રમાના બે કકડા થઈને જમીન ઉપર આવવા વિષનો) ચમત્કાર ખુદ પોતાની આંખે જોઈને ડટલાક માણ-ઓને તેની તજવીજ કરવા માટે મોકલ્યા એટલે તેને માલુમ પડ્યું કે એ અગ્ની પયગમ્બર (ન અ, વ સ) નો ચમત્કાર હતો એટલે ગણ પોતે અરબસ્તાન તરફ ચાલે થયો અને ત્યાં જઈને મુસલમાન થઈ ગયો અને ત્યાં મરણ પામ્યો.

આ બનાવ ઉપરથી પણ આભડ છેડતો ગીઓ થાય છે. તે વખતે જો કદી આવે ગિવાજ હોત તો ગજ પોતાને ઘેરથી બહાર કેવી રીતે જઈ શકત ? અને હંસામી મુસલ અગમનનામા કેવી રીતે જતે ?

મલખાગનો મોઅતખર માન્ય પામેલો એકજ હતીહામ ' તોહફતુલ મુબહદીન તો લખનાર પોતાની આખે ફેખલા બનાવે એવી રીતે જાહેર કરે છે કે “મુસલમાનોના વ્યાપારના લીધે હિન્દુસ્તાનના પશ્ચિમ કીનારાના બદરેની વન્તીઓમા ઘણા બહોળા વધારે થયો છે (એટલાજ માટે) આડીના સરદારો અને ગજઓ ઈસ્લામની મોટી ઈજજત કરે છે હી હુ ગજઓ મુસલમાનો સાથે પ્રેમ અને માન્ય સાથે સદવર્તીબુક રાખે છે. આ હતીહામીક લખાણથી શું એ વાત માખીત નથી થતી ? કે તે વખતમા મુમનમાનોને મલખર કહીને તેમની સાથે આભડ છેડ રાખવામા આવતી નહોતી ?

ઠરાકનો એક મુસ્લીમ વ્યાપારી મુલેમાન સિરાફી હીજરીના ત્રીજા મનમા હિન્દુસ્તાન આવ્યો અને તેણે પોતાનું ચક્રનામુ લખ્યું જેને ફાન્ગીમી યુરોપીયનરીનાડે ફાન્મ ગજુમાની સાથે મને ૧૮૪૪મા પ્રગટ કર્યું મુલેમાન લખે છે કે, “ હિન્દુસ્તાન અને ચીનના લોકો યકીન ગણે છે, કે હુનીયામા મોટામા મોટા મહાગજ ધીગજ ગણે છે

અને તેમા સૌથી મોટો શાહે અરબ (બગદાદનો ખલીફા) છે જે મૌ કરતા વધારે દોલતમદ, રોબદાબ વાળો અને ધર્મ નિષ્ઠ ધર્મ બાદશાહ છે, જેનાથી મોટી ડાઁપણ ચીજ નથી

આ સફરનામામા એવુ પણ લખ્યુ છે, કે “હીન્દુસ્તાનમા મૌ કરતા મોટો ગજ બળહાર ગજ છે આ રાજવંશી ગજઓની ઉમર ઘણી લાંબી હોય છે અને અહીંની પ્રજાની માન્યતા એવી કે અહીંના રાજઓની ઉમર લાંબી હોવાનુ કારણ ફક્ત એજ છે કે, તે બીજા બધા ગજઓ કરતા મુસલમાનો સાથે વધારે મોહબ્બત અને પ્રીત ગળે છે અને પ્રજાપણ મુસલમાનો સાથે વધારે મોહબ્બત ગળે છે હવે અહીં વીચાર કરોકે તે હીન્દુઓ મુસલમાનોથી જુ આલડ છેટ ગમતા હશે ? એજ વેપારીનુ વર્ણન છે કે ગુજરાત અને દક્ષીણના ગજઓ પણ બગદાદના ખલીફા ને દુનીયામા મૌ કરતા મોટો બાદશાહ માને છે અને મુસલમાનો સાથે ઘણી પ્રજાત અને મોહબ્બત તથા મદ વર્તન ગળે છે

ગગનનો એક મુસલીમ વહાણુ વટી પોતાના ‘અજાએ ખુલ હીન્દ નામના પુસ્તકમા એક નવ મુસલીમ હીન્દુને મોટે ડંટલીક હકીકત લખે છે પરંતુ તેમા એવુ લખેલુ નથી કે હીન્દુઓ તેનાથી આલડ છેટ ગળે છે એ મુનાકરી ટરનાનુ નામ ખુરુગ બીન શહેરયાર છે

આ જમાનામા મલબા અને કાલીકટના રાજાઓના ઇલાકાઓમા મુસલમાનોની સખ્યા એટલી તો વધી ગઈ છે, કે તે ગજાઓને તેમના માટે એક કાઝી રાખવો પડે છે જાવામા પણ મુસલીમ વ્યાપારી મવજુદ છે, અને ત્યાંના રાજાના દરબારી રીત રીવાજ પ્રમાણે સલામ દરવત પ્રણામની તેમને માગી છે આ ગાણુના ગજાના દરબારમા પણ મુસલમાનો મવજુદ છે આ તમામ હકીકતો ને લઈને માનવુ પડશે કે તે હિન્દુ ગજાઓ અને હિન્દુ પ્રજા હટ ધર્મા નહોતી વળી મુસલમાનો સાથે આલડછેટ ગજાતી નહોતી બુઝુર્ગ બીન શહરચાર લખે છે, કે હિન્દુસ્તાનના જોગીઓ અને માધુઓના ઘણા વર્ગ છે તેમા એક પેકુર (પેકુર) છે તેમનુ મુળ નીગલદીપ (લકા) છે તે ઓ મુસલમાનો સાથે વાગી મોડખત ગખે છે અને તેમના તરફ બેહદ રમ ભાવ દાખવે છે

અનએબુલ હીન્દમા એ પણ લખેલુ છે કે, “જ્યારે લકાવાળાઓને હકરત નખી (સ અ વ અ) નો હાલ માલુમ પડ્યો ત્યારે તેમણે એક માણસ તજવીજ માટે અરબસ્તાન મોકલ્યો હતો અને તે નમય હકરત ઉમર ફાઉક (રફી) નો હતો પરંતુ તે પાછો ફરતા સ્તામાજ મરી ગયો અને તેનો ગુલામ મેવક બગબગ લકા પહોચી ગયો અને તેણે તમામ હાલ કહી ચલણાવ્યા અને તે પછી

અહીં ના તમામ માણસો મુસલમાનોનું અદબ કરવા લાગ્યા,
એટલે એના પગથી જુ આભડ છેટનો ખીયાલ આવી ગયું છે !

મુસલમાન વ્યાપારીઓ મુઆફ્ફર અને ઇતિહાસ કરતાં
એના પુસ્તકોમાં એવા બનાવો બે શુમાન મળી આવે છે
જેનાથી માળીત વાય છે કે આજથી હજાર બારેના વચ્ચે
પહેલા હિન્દુઓ અને મુસલમાનો વચ્ચે આભડછેટની ઘિકકાર
ના લાયક દિવાલ ઉભી નહોતી મસઉદના ઇતિહાસ
' મિસ્વજ્ઝ ઝહબ મા લખેલું છે કે રાજ બલહાર,
મિન્ધ અને હિન્દના તમામ રાજ્યો કરતા મુસલમાનોની
વધારે ઈસ્લામ ડરે છે તેના રાજ્યમાં ઇસ્લામ આબરુદ્દાર
અને સ્થિત છે આ ઇલાકામાં મુસલમાનોની મસજીદો
અને જુમા મસજીદો પણ બે શુમાન છે અને વળી તે
આબાદ છે અહીંના મહારાજાઓ ચાળીસ ચાળીસ પચાસ
પચાસ વચ્ચે મુધ્રી રાજ્ય ડરે છે પ્રજાની મન્યતા એવી
છે કે રાજાઓની લાખી ઉમર મુસલમાનોની ઇસ્લામ
કરવાના પ્રતાપ છે આ બધી વીગતો આભડછેટ ને વઢ
કરે છે હવે કયા મુધ્રી લખવામાં આવે !

તેની પછી હિન્દુસ્તાનમાં મુસલમાની રાજ્યનો દૌર
દોર થાય છે અને મિન્ધમાં એકગ્રહજુની મહદ જાહેરમાં
ઇસ્લામના વિજયની મુદ્રા બને છે સુર્તિ બડડ મુસલમાન
મહમુદ ગિજનવી (ગહેર) ની ગાજમાં હિન્દુ સિપાઈઓ

ઈસ્લામી વાવટા નીચે તલવાગે ચમકાવતો નજરે પડે છે મહમુદી ખજાનાનો ખજાનચી હિન્દુ છે, અને આ બધું ઇતિહાસીક સત્તાવાર વાતો છે કલ્પિત નથી તો હવે સમજવા નુ એ છે કે જો કદી ખન્ને અબ્દાલી જાતિઓ વચ્ચે અછુત પાણુ હોત તો આવા બનાવો કયાથી બનતે ?

હિન્દુસ્તાનમા ગઝનવી, ગોરી ગલામ, તગલક, બલુ, અફગાન અને મુગલ બાદશાહોના દરબારોને જગ ગૌર કરીને નજર દર્શો તો ત્યાં હિન્દુ અને મુસલમાનો એકબેરે શુ ખભેખલા મેળવીને ઉભા દેખાતા નથી ? અને તે લોકો આપસમા શુ ભાણા વહેવાર કરતા નહોતા ?

મુગલ બાદશાહોના જમાનામા તો વળી હદ થઈ ગઈ હતી કે, અકબરી પોલીસીએ તો ગહીસહી જુદાઈનો નાશ કર્યો ત્યાં તો મનતો શુદ્ધ તુમન શુદ્ધી વાળો આગ્રેહુબ ચિતારો આખોની હજુ દેખાયો છે હિન્દુ અને મુસલમાન ખન્ને આપસમા કન્યા વહેવાગની માનેરી સાકળોથી જકડાઈ ગયા હવે કોઈ છે ? કે આ બધા બનાવોનો ઇતિહાસ કરી શકે ? એવી વર્તમાનમા આલડછેટનો અશ પાણુ બાકી રહી શકે કે ?

આ તમામ વિગતો સાગરા એજ છે કે, અલડછેટ કાંઈ હિન્દુઓનો ધાર્મિક વિષય નથી કે જેની પાળ પી જરૂરી

હોય મનુજીના કહેણ ઉપરથી તો આલડછેટનો તદ્દન નાશજ યાય છે, એટલે આલડછેટ વેદિકે જ્ઞાન શિક્ષણથી તદ્દન વિરૂદ્ધ છે વળી આપણને આખિતી મળી છે કે પુરાતન હિન્દુઓ મુસલમાન સાથે આલડછેટ તદ્દન રાખતા નહોતા આ નવું વર્તન ફક્ત હાલના નવા જમાનાની ખાન ચળવળજ છે

કમેટીના મૌલાના.

આ એક મનાવ નાવલ છે એમા ધાર્મિક વિદ્યાજ્ઞાન વગર
મેચાઇ લેકચરના પ્રતાપે બની એકેલા માલાનાએ હિન્દુ મુસ્લમાનની
એકથતાના તનગામા ચક્રયુગ થઈને હિંદુઓ નગીઅતની વિરુદ્ધ જુદી
જુદી જગ્યાએ ભડી ગયા છે તેનું ગજગતી ભાષામા અને ગુજગતી
અક્ષરોમા વિખાતી નાવેલ એ વર્ણન છે આવા મજાદુમી ઝગડાઓના
તમાનામા તેમા ખ્યાલથી મુસલમાનો ૧૮૫૦ નકમાન થયું છે અને
થાય છે તે કલ્યાની હવે જગ નથી માત્ર મજાદુ નાવેલન જગ
વાથી એવા મનાવટી માલાનાઓથી મચરા નજરાજ ડગ્ગો કીમત
૦-૧-૨ મ ડાચાગ આનાની કીકીટ મોકલાને મગાવગો

કવમી લીડરોની ઈસ્લામી સેવાઓ.

આજકાલના કવમી તાડ જે હિંદુઓમા મવ બજારમાન મદલ
હિન્દુઓની તરફદારી નમવતા નગીઅત આજગીને કયાનુ કયા મોલી
ગયા છે, જેતાથી હિન્દુઓ મગરુ થઈ હિંદુઓ પડુ મવા કમતા
થયા છે, તેનું ગુજગતી ભાષામા અને ગુજગતી અક્ષરોમા વિખાતી
વર્ણન છે આજકાલ પોતાના પવિત્ર હિમાન બચાવરા ખાતર દરેક
મુસલમાન ભાષને સાચવાની ખામ જગ છે કીમત ૧-૨-૩ અહી
આનાની કીકીટ મોકલાની મગાવગો

તેજસ્વી દિલનો પ્રકાશ

આ પુનઃમા આયમમાજીએના મુકાબનામા પાઠ હિંદુભક્તી
મન્ના અમદ દલીનોરી એવી રીતે માખીન કરી કે ક ગમે તેવો
હિંદુભક્તો વિરોધી માણુમ હાય, તોપણ તેને માની વીગ વગર છુ-
કાજ ન થાય અગુ રાની દિવચાલના વખતમા એક મુસલમાન બાદએ
પોતાની પત્ન અવન્ય નામની તોએ એ પણ ગુજરાતી ભાષામા
અને ગુજરાતી અવનમા રસિક ગણુનવાળી રિતાય છે એ -/-
સાચા આનાની રીકીટ મોડવી નગાવગો

આર્ય ધર્મની ડેમોટી—આ પુનઃ ગરબ મદના મોદ્દમનીયા
અખીયાના તરબી પ્રસિદ્ધ થયેલુ છે, તે ખીલવારનો હિંદુભક્તો મવો
ગતવતો માનિત નુ હિંદુભક્તો કઠલાડ અકામા પ્રગટ વાગ્યેનુ છે
એમા વર્મિડ ડેમોટીના નિયમો સાધીતે રડી તેના પત્ન નામી
રથાનના પુનઃ અને તમામ વેતને સારી પેઠે અજવાળામા આણી
હિંદુભક્ત નત્ય વમ ક અને આર્ય ધર્મ નડ વતી ગજ છે એમ
માન્યત્ર કયુ છે, આ પુનઃ કડત મુનવમ નોની જાણુ માટજ એમે
પ્રગટ કહેલુ છે, પણ ૧૦ કુચા રાગળ અને નુદર પાછ માથે
ડીમત રડત -/- માડાના આનાની રીકીટો મોડલીતે
મગાવગો

ਅਧਰੇ ਮਝਹਥੀ ਮੁਸਕਿਲਾਂ ਦੇ ਝਮਾਨੇ ਮੇਂ ਛਰੇਕ ਭੁਸਲਮਾਨ ਭਾਓਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜ਼ਰੀ ਰਖਨੇ ਦੇ ਕਾਭੀਲ-ਕਿਤਾਬੇ

ਹੁਸਲਾਮ ਰੀਸਾਲਾ ਨ. ੧-ਹਿਮੇ ਹਿਮਾਨਾਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕ ਧਿਆਨ
ਦਿਏ ਹੋ ਭੁਨਦ ਅਗੇ ਹਿਮਾਨ ਕਾਮੀਲ ਨਾਨਾ ਹੁਆ, ਭੁਨਕਾ ਭਾਨਨਾ ਹੋ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀ ਹੋਏ ਆਰ ਗੁਯਾਨਮੇ ਗੁਯਾਨ ਗੁਯਾਨੀ ਆਮ ਹੋ
ਐਓ ਅਸੁਸਨ ਗੁਯਾਨੀ ਭਾਨਨੇ ਨਾਨਾ ਨਾ ਅਫਾਹਮੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨਾ
ਮਨੁਸ਼ੁਕ ਥਾ, ਨਿਨੀਏ ਘਰ ਗਿਲਾਲਾ ਗੁਯਾਨੀ ਭਾਨਮੇ ਆਰ ਭਰਦੁ
ਗੁਯਾਨਮੇ ਭਧਾਏ ਹੋ ਆਨੇਤੀ ਟੀਡੀਟ ਭੇਯੋਰ ਮਗਾਏ ਟੀ ੦-੦-੦

ਹੁਸਲਾਮੀ ਰੀਸਾਲਾ ਨ. ੨-ਭੀਂ ਤੋਫ਼ਤੁਲ ਮੁਨਅਸੀਨ ਘੇਰ
ਗਿਲਾਲਾ ਹੋ ਮੁਨਮਾਨ ਫ ਪ ਮ ਫਾਨਾ ਜ਼ਰੀ ਹੋ ਹਿਸ ਵਾਸਤੇ
ਹਿਮੇ ਪਾਫੀ ਨਾਪਾਫੀ, ਵਾਯੂ ਤਧਮਮੁਮ ਆਰ ਨਮਾਜ਼ ਕੁ ਹਰਐਕ ਐਫਾਮ
ਮੁਲਾਸਾਵਾਰ ਧਧਨ ਹੋ ਘੇਰ ਗਿਲਾਲਾ ਮਸਅਥਾਫੀ ਮੋਆਨੇਥਰ
ਕਿਤਾਬੋਮ ਘੇਰ ਘੋਭਾ ਹੋ ਹਸਵੀਏ ਘਰ ਘਡੀ ਨੁਤਾਐ ਕਾ ਕਾਮ ਹੋਨਾ
ਹੋ ਘੇਰ ਗਿਲਾਲਾ ਭੀ ਗੁਯਾਨ ਕੁ ਜੀਏ ਗੁਯਾਨੀ ਭਾਨਮੇ ਭਧ ਗਯਾ ਹੋ
ਸਾਫ਼ ਤੀਨ ਆਨੇਤੀ ਟੀਡੀਟ ਭੇਯੋਰ ਮਗਾਏ ਟੀਮਤ ੦-੦-੦

ਨਮਾਜ਼ਕਾ ਫਲਾਸਫਾ ਉਛੇ-ਫੁਮਾਰੀ ਨਮਾਜ਼-ਹਿਮੇ ਰੀਸਾਲੇਮੇ
ਕੁਰਆਨ ਆਰ ਮਧੀ ਨੀਮਾਏ ਮੇ ਮੁਨਅਸੀਨਾ ਨਤੀਰਮ ਫੁਮਾਰੀ
ਨਮਾਜ਼ਕਾ ਫਲਾਸਫਾ ਫੀਲ ਅਧ ਨਰੀਏ ਆਰ ਨਿਫਾਯਤ ਘੁਯੀਨ ਧਿਆਨ
ਫੀਯਾ ਹੋ, ਕੁ ਐ ਨਮਾਜ਼ੀ ਹਸਫਾ ਪਟਕਰ ਨਮਾਜ਼ ਪਾਨੇ ਲਗ ਹੋ ਫੀਯਾ
ਨਮਾਜ਼ੀ ਫੁਯਾਫਾ ਮਯਯੂਨ ਆਰ ਪਾਯਫ ਹੁਏ ਹ

ਘੇਰਭਾ ਗੁਯਾਨੀ ਫਰਕਾਮੇ ਹੋ ਫੀ ੦-੦-੦
ਸਾਫ਼ ਘਾਹ ਆਨੇਤੀ ਟੀਡੀਟ ਭੇਯੋਰ ਮਗਾਏ.

આર્ય ધર્મનું ખડન અને ઇસ્લામનું મડન—ગદેરના એક ફાઝિલ મોલની સાહજનુ લખેલું છે અને તુરે ઇસ્લામના વાચકો કેટલાકે અકામા વાચી ગયા છે આર્ય ધર્મના કાગિ કેટલી મુશકલીઓમાં માણસ પડી જાય છે અને દુન્યામાં નિર્લજ્જ જીવિતી ગુજારે છે તેનું કોટના કેસના ખપમાં ગમિડ વર્ણન છે નિરાગતી ખગળીઓ ખુલી દેખાઈ આવે છે, મમઆહાર વેદ અને ધ્યાનના યથોપગથી સાખિત કરે છે અને જ્વામી ધ્યાન દે મત્યાર્થ પ્રદાન ગચ્ચ મા મમાવતી ચલાવી છે તે તેઓ પોતેજ દલાવેથી માખિત કરે છે ગમિડ હોવાને લીધે શરૂ કર્યા બાદ પુણી કરના પહેલા હાથથી છુટીજ નથી આ ચોપડીએ આર્ય સમાજમાં ખગળખગટ નાખી નીચે છે અચિદ કોળીશો કયાં જતા તેમનાથી એનો જરાખ બની નાચોજ નથી ફરક દીનદાર મુસલમાન ભાઈએ અવજ્ય ખરીદ કરીને પહેલા વાચની અને પછી કોઈ હિન્દુ ભાઈખતને વચાવની જોઈએ મુસલમાન ભાઈઓના કડત લાભાથે ખપાવેલા હાવથી પેજ કર કેપગત, કાગળ વ્યા, ચરાઈ સકાઈજાર જા મીમત કડત કા નાખી છે

તુરે ઇસ્લામ ઓફીસ

મુદ્રગનીપોલ—અમદાવાદ.

ખસાએલ વ શમાએલ નખવી (સ અ વ મ)-અ
 'ઝગત (મ અ વ સ)નું હુઆ મુખાન્ક એટલ આપના માથા
 ગરીઝથી લઈને ઝડમ શરીર સુધીના પાકે શરીર મુખાગડનું ખયાન
 અને હુલુગના સ્વભાવ અખત્રાક, આદામ ચાલચલન અને મદનર્તન
 નજી નગજનાનું પ્રકૃતીના માણુનેને અને અનિશય ઝગડાળુ
 આપસમાજ ડાઘ મનાગ હમાનના દુરામન જગતી અખોત
 આપના જનનિસાર ગુલામ મનારી પીધા માનસિદ કેગિકટગની ઉત્તરિ
 નપુરુ મદમખાનનો નમુનો એના ડગતા વધુ તો શુ? પણ એના
 ડગતા એાધુ પણ દુનિયામા બાએજ દેખાગે મુસલમાનોને આ પુનઃ
 નજી વાયવો નેમએ જેથી હમાન તાને અને પ્રેમ એ અદાને
 ના થાય છે એને માટે અમોએ ખામ ઉંચા કાગળ અને સદ્કાદમ
 નાકની બેનામત કરતા છે નજાગ ટાદટલસાગો દગદગ હોવા છતા
 મુજ કીમત ડગત બાર આતા ગળી છે માટે આશિઝને નખ
 (મ અ વ મ) જવની જવની આગા મોકવાવો કે, તૈયાગ શ્રે
 તલદી મોકવી દેવય

ઘણા અગત્યના પુનઃકેતુ લીસ્ટ એક પોન્ટ કાર્ડ
 લખીને મફત મેળાવો

એક રૂપીઆની અદગની ચાપડીઓ ટીટ્રીટો મોકલીને
 મેળાવવી

નુરે હસલામ આશીસ.

સુહગરાની પેલ —અમદાવાદ.

જાહેર ખામર.

ઈસ્લામની બેહેનરી ચાહનાર, સરવાઈના મહદગાર
 વાગ્ફીજ નમ્રતાથી અને ચોખવટથી આર્થ ધર્મનું ખડન
 કરનાર, મુસલમાન ભાઈએને મઝકબી, સનાત્નિક, હંદમી
 અખલાકી શિક્ષણ અત્યંત મારી ભાષામા આપનાર અનિષય
 ફિલપસદ, મોજીલા અને ભાષાની ખાબી ધરાવનાર અમઆ
 નાચક વર્ગના મનને રજન પમાડવા રજી કરનાર અજગર
 અગરો માથે ઉઠે અને ગુજગતી ભાષામા

નૂરે ઈસ્લામ

માનિક દરેક ઈસ્લામી મહીનાના પહેલા અકરાહીયામા
 પ્રગટ થાય છે. ઈસ્લામની દાઝ હરે ધરાવનાર દરેક મુસલ-
 માને તન્નજ ગ્રાહક થઈ, ઈસ્લામી માનિકને મહઃ આપવા
 નાથે મનાથે દરેક હામિલ કરવા જોઈએ

ડાગળ છપાઈ અતિ નુજ ટાઈટલ પેર પાડુ અતિ
 મનોહર અને ભયકાદાર છે

લગભગ એક વપ માટે

પ્રિમા ના ૨-૮-૦

પ્રિમા મહાર ગીલીગ ન

નમુનો ના ૦-૫-૦

નુરે ઈસ્લામ' એપ્રિલ - ૧૯૪૨, પેશા-અમદાવાદ.

